

«Α! Είναι καθαροί και περιποιημένοι». Αντίδραση γραμματέα σε αίθουσα αναμονής, όταν τον γιατρό επισκέφτηκε μία πρόσφυγας με πρόβλημα υγείας.

«Θέλαμε να πάμε να δούμε πώς είναι και δε μας δώσανε άδεια». Κατάληξη κουβέντας με μαθήτρια που μου εξιστόρησε ότι κάποιοι μαθητές ήθελαν να πάνε να δούνε «πώς είναι οι πρόσφυγες στο Ατλάντικ» και μια καθηγήτρια ανέλαβε την πρωτοβουλία να ζητήσει την σχετική άδεια του στρατού. (Δε σχολιάζω τη στάση του στρατού).

«Καλά σκουπίζετε το στυλό με αντισηπτικό; Και εκεί που πάτε και βοηθάτε;» Ερώτηση μαθητή (όταν μου έπεσε στο πάτωμα). **«Πού πάω;»** (η ερώτησή μου). **«... Εκεί στους προσφυγικούς καταυλισμούς».**

Και έτσι λίγη - λίγη βγαίνει στην επιφάνεια όλη η πνευματική και συναισθηματική κάκωση μέρους της κοινωνίας (που δηλώνει ότι δεν ασπάζεται τον ρατσισμό), από τον ρατσιστικό λόγο, συχνά συγκαλυμμένο - και από εμάς τους «δασκάλους» και από άλλους - αλλά και λόγο φανερό, συνοδευόμενο από πράξεις, κυβερνήσεων και δημόσιων προσώπων.

Και εκεί στο Ατλάντικ στοιβάζονται άνθρωποι σαν και εμάς

Είναι ο 14χρονος Τζουάν με βαριά βαρηκοΐα, που το ακουστικό που χρειάζεται δεν του το καλύπτει κανένα ασφαλιστικό ταμείο, καμία ΜΚΟ, καμία Ύπατη Αρμοστεία.

Είναι η 12χρονη Σέβα με τα άσφογα Αγγλικά της, που τα έμαθε στους 6 μήνες που στοιβάχτηκε στον Πειραιά, και που περιμένει με τα τρία αδέρφια της και τη μάνα τους να πάνε να βρουν τον πατέρα τους στη Ελβετία. Τη ρώτησα τι θέλει να γίνει όταν μεγαλώσει και που είπε «γιατρός, να βοηθάω τον κόσμο».

Είναι η 84χρονη Κούρδισσα, που περιμένει να πάει στον γιό της στη Γερμανία.

Είναι ο Πεσμεργκά, που με καμάρι μου δείχνει τη στρατιωτική Κουρδική στολή του σε φωτογραφία, και περιμένει να πάει στη Νορβηγία να ενωθεί με την οικογένειά του.

Είναι η 13χρονη Ρόχα με την επιληψία, που κάποια από τις ΜΚΟ τής είπε ότι μπορεί να πάψει να της χορηγεί τα φάρμακα που χρειάζεται.

Είναι ο Χάιθαμ, που ο γιος του, πριν 3 μήνες που γεννήθηκε, διασωληνώθηκε στο Πανεπιστημιακό της Λάρισας και έπρεπε να ξεκινήσει «Μαραθώνιος» για να τον φέρει ασθενοφόρο πίσω στο Ατλάντικ. Η Ύπατη Αρμοστεία του Ο.Η.Ε. πάλι δήλωσε αναρμόδια... Οι Γιατροί του Κόσμου, μετά από απειράριθμα τηλεφωνήματα, εδέησαν...

Είναι αυτοί ... και είναι και οι άλλοι:

Είναι οι φασίστες, οι ρατσιστές που αντέδρασαν στην αρχή, όταν θα έρχονταν οι πρόσφυγες,

αλλά δεν τους αφήσαμε να ρίχνουν το ρατσιστικό φαρμάκι τους.

Είναι και οι άλλοι, η σιωπηρή πλειοψηφία, που δεν παίρνει θέση (;), που κοιτά τη δουλίτσα της, τη ζωούλα της (χαμοζωή) αλλά και που με αυτόν τον τρόπο διαμορφώνει το κατάλληλο έδαφος για τον ρατσισμό και τον φασισμό.

ΟΣΟ αυτοί οι άνθρωποι είναι εκεί, αποκομμένοι από την πόλη, σε συνθήκες εξάρτησης από τις ανύπαρκτες και χρυσοπληρωμένες ΜΚΟ.

ΟΣΟ η Ύπατη Αρμοστεία, κάνει το ελάχιστο δυνατό και ανεπαρκέστατο, για να δικαιολογεί την παρουσία της εκεί, και στα βίντεο (βίντεο – ύμνος στις υπηρεσίες της) κάνει focus στις κασετίνες και στις τσάντες που έδωσε στα προσφυγόπουλα, που μετά από τα πολλά πάνε σχολείο ... από την πίσω πόρτα όμως.

ΟΣΟ η κυβέρνηση - και κυρίως αυτή - που ντροπιάζει το όνομα της Αριστεράς, συνεχίζει να αναγνωρίζει ως «ασφαλή χώρα» την Τουρκία, η οποία δεν είναι ασφαλής ούτε για τους δικούς της πολίτες (βλέπε βομβαρδισμοί και εκτελέσεις Κούρδων, απαγόρευση και χτύπημα απεργιών, συλλήψεις πανεπιστημιακών, κλείσιμο εφημερίδων κλπ.).

ΟΣΟ η τοπική αυτοδιοίκηση είναι ανύπαρκτη (πέρα από την πρώτη και καλά μελετημένη σχετική μέριμνα που έδειξε για τους πρόσφυγες, στα πλαίσια της προσπάθειας να χτίσει ένα **φιλόανθρωπο προφίλ**) και το ενδιαφέρον της για τους πρόσφυγες είναι η συνεργασία της με την αμερικάνικη πρεσβεία (!) για να οργανωθούν μαθήματα αγγλικών για τις манάδες και τα παιδιά στο Ατλάντικ.

ΤΟΣΟ ο κλήρος θα πέφτει σε μας (όπως στις πιο ένδοξες στιγμές της ιστορίας που ο λαός ήταν μπροστάρης).

Ο κλήρος πέφτει σε εμάς για **να αντιδράσουμε, να αγωνιστούμε,** να καταδείξουμε τα συμφέροντα των ισχυρών, των ιμπεριαλιστών που αιματοκυλίζουν τον πλανήτη,

Να δείξουμε ότι οι λόγοι που φέρνουν πρόσφυγες στην Ελλάδα, είναι οι ίδιοι που στέλνουν Έλληνες μετανάστες σε άλλες χώρες. Να κατανοήσουμε ότι **ο κανιβαλισμός αποδεκατίζει ΕΜΑΣ. Να αντισταθούμε στον ρατσισμό** και την ξενοφοβία. **Να μη συνηθίσουμε το τέρας,** γιατί τότε θα είμαστε και εμείς το τέρας. **Να δράσουμε συλλογικά** και να διεκδικήσουμε δικαιώματα για μία αξιοπρεπή ζωή για «εμάς» και για «κείνους» και τελικά για όλους μας.

Κλείνω με τα λόγια της δασκάλας που με ενέπνευσε και που με έκανε να αισθάνομαι τυχερή, που έχω να κάνω με μαθητές, της **Ελένης Καραγιάννη από το σχολείο του Περάματος,** όταν αντιμετώπισε το ντου των χρυσαυγιτών για την «ένταξη» των προσφυγόπουλων στο σχολείο:

«Γιατί θα έρθει το πλήρωμα του χρόνου και η ψυχή μου θα με ρωτήσει: “Μίλησες; Υπερασπίστηκες τον αδύναμο;” ... Ξέρετε γιατί; Για ένα μόνο λόγο. Για να αλλάξω τον κόσμο. Αυτό με ενδιαφέρει μόνο. Δυστυχώς αυτό με ενδιαφέρει μόνο».

Για να αλλάξουμε τον κόσμο. Να αλλάξουμε τον κόσμο, γιατί εμείς είμαστε ο κόσμος και πρέπει να τον κάνουμε στο μπόι μας. Τίποτα λιγότερο δε μας αξίζει.

**Εύη Τάχου - Εκπαιδευτικός,
μέλος της Τ.Ο. ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. ΤΡΙΚΑΛΩΝ**

Πηγή: trikalakids.gr